

Volný objekt na téma proměna

Michaela Hercíková

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

nascannované zadání s. 1

nascannované zadání s. 2

*** naskenované Prohlášení str. 1***

ABSTRAKT

Hlavní inspirací pro mou bakalářskou práci se stalo studium a hledání spojitostí mezi mým tělem a vesmírem. Především se zaměřuji na souhvězdí. Vycházím ze starého způsobu zakreslování. Kdy astronomové a mořeplavci kvůli orientaci mapovali noční oblohu tím, že propojovali hvězdy do různých obrazců. Mým vesmírem se stalo tělo a hvězdy jsou zastoupeny mateřskými znaménky. Kromě klasického zakreslování, se snažím přijít na nové způsoby spojování hvězd, v mém případě pih, do různých tvarů nebo symbolů. Cílem se pro mne stalo vytvoření světelné instalace, která promítne souhvězdí do prostoru.

Klíčová slova: vesmír, mateřská znaménka, souhvězdí, mapping, světelná instalace.

ABSTRACT

The main inspiration for my bachelor thesis became a study and search for connection between my body and the universe. Mainly I focus on the constellation. I come from the old way of charting. When astronomers and sailors for orientation mapping the night sky that interlink stars in different shapes. My universe became flesh, and the stars are represented birthmarks. Besides the classical plotting, trying to figure out new ways of connecting the stars, in my case, freckles, in various shapes and symbols. The aim for me was the creation of the installation, which translates into the constellation space.

Keywords: universe, birthmarks, constellation mapping, light installation.

Chtěla bych poděkovat vedoucímu práce doc. MgA. Petru Stranickému M.F.A. a asistentce MgA. Michaelle Spružinové za jejich rady, připomínky a čas strávený při konzultacích. Dále pak BcA. Luboši Šurýnovi a mým přátelům, za pomoc při samotné realizaci práce. Mé díky také neodmyslitelně patří rodině, která mne po celou dobu studia morálně i finančně podporovala.

„Umění s otevřeným srdcem, kteréhož podstata je láska, dokáže zázraky.“

Richard Král'ovič

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně 14. 5. 20150

Michaela Hercíková

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 JSME JEN KOUSKY HVĚZDNÉHO PRACHU	11
1.1 ŽIVOT.....	11
1.2 TĚLO	11
1.3 POVRCH LIDSKÉHO TĚLA	12
1.4 VESMÍR	12
1.5 MATEŘSKÁ ZNAMÉNKA - PIHY	12
1.6 HVĚZDY	13
2 HVĚZDNÉ NEBE	14
2.1 HISTORIE - SOUČASNOST	15
3 NA TÉMA VESMÍR, NEBE A HVĚZDY	18
3.1 ZVĚROKRUH.....	18
3.2 MOZAIKA	18
3.3 VITRÁŽ.....	19
4 MAPOVÁNÍ TĚLA	20
4.1 THE CONSTELLATION BODY.....	20
4.2 BODY SPACE.....	22
5 REŠERŠE	24
5.1 ZDENĚK LHOTSKÝ.....	24
5.2 EVA KMENTOVÁ	25
5.3 DAGMAR ŠUBRTOVÁ.....	25
5.4 MIHOKO OGAKI.....	26
5.4.1 Milky Ways.....	26
5.4.2 Star Tales.....	28
5.5 CARLO BERNARDINI.....	28
5.6 XAVIER POULTNEY	29
II PRAKTICKÁ ČÁST	30
6 VLASTNÍ PROSTOR	31
6.1 KRASOHLÉD	31
6.2 SOUHVĚZDÍ	31
6.3 VNĚJŠÍ STĚNY.....	31
6.4 OBRAZY	32
6.5 MODEL.....	33
6.6 SKICOVÁNÍ.....	34
7 FINÁLNÍ PODOBA	35
7.1 VÝŘEZ KŮŽE	37
7.2 SOUHVĚZDÍ	38
7.3 MAPPING.....	38
ZAVĚR	39

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	40
SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH ZDROJŮ	41
SEZNAM OBRÁZKŮ	42
SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ.....	43
SEZNAM PŘÍLOH.....	44

ÚVOD

Jako téma své bakalářské práce jsem si vybrala *Volný objekt na téma Proměna*, protože nejvíce charakterizuje celý vývoj projektu. Od samého začátku při navrhování, až po realizaci díla je to celé proměna sama o sobě. I samotná instalace souvisí s proměňováním se a navozením iluze a to díky vytvořené projekci na jednotlivých částech díla. Ve své tvorbě ráda pracuji s nejrůznějšími materiály, ale i technikami. Dále využívám technologie, které v kombinaci se sklem nejsou úplně typické. Především je to animace vytvořená k projekci na skle v podobě mappingu. Sklo především využívám jako prostředek, k projevu svých představ. V mé práci mi slouží jako plátno, na jehož ploše se za pomoci projekce, odehrává svobodný tok myšlenek, vyjadřují mou vlastní podstatu proměny objektu. Sklo je zpracováno v podobě tavené plastiky, jejíž tvar je dán odlitkem mého těla.

Už od mala mne velice fascinovala noční obloha, neustálé pozorování temného nebe, na kterém se nepřetržitě odehrává mnoho jevů. Jako magnet mne přitahovala záhadnost vesmíru, který v sobě ukrývá neprozkoumaná místa, jenž dávají každému prostor pro vytvoření si vlastního názoru či představy o tom, co je tam ukryto nebo co se tam odehrává. Řídila jsem se touto myšlenkou objevování a vzhledem k tomu, jsem si jako inspiraci pro mou bakalářskou práci vybrala vesmír a vlastní tělo. Hledám spojitosti mezi těmito dvěma odlišnými světy, které se podle mne navzájem ovlivňují. Hlavním znakem mé tvorby, od kterého to vše začalo, jsou mateřská znaménka neboli pihy. Ty to často nenápadné malé flíčky jsem přirovnala ke hvězdám a tělo k vesmíru.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 JSME JEN KOUSKY HVĚZDNÉHO PRACHU

Jak jsem již zmínila, v mé práci se zaměřuji především na vlastní tělo a beru jej jako vesmír, který v sobě ukrývá mnoho záhad a neustále nás přivádí k novým myšlenkám, objevům a vnímání sama sebe. Ponořila jsem se i do samotného vzniku života, díky kterému bylo časem lidské tělo vyvinuto až do dnešní podoby. Myslím si, že je velice důležité připomenout si, jak to vše začalo a zamyslet se nad tím.

1.1 Život

Už jen samotné stvoření života je jedno z fascinujících procesů, nad kterým se neustále vedou dohady. Vznik života je vědecko-filozoficko-náboženskou otázkou. Na výběr máme ze čtyř teorií vzniku života.

První je kreační teorie, při které lidé nábožensky založení věří ve stvoření pomocí nadpřirozených mocí, energií nebo dokonce v zásah boha či bohů.

Další je teorie samooplození, která vychází ze vzniku organismů přímo z neživé hmoty, kde mouchy se rodí z tlejícího masa nebo ryby z vody.

Pak zde máme teorii panspermismu, která spíše odůvodňuje objevení života na zemi a to díky formě tzv. kosmozoí, která je rozšířena v celém vesmíru a ve vhodných podmínkách vyvinuta do vyšších forem.

A poslední je teorie evoluční, která předpokládá postupný vývoj a shromažďování náhodných změn a jejich sekcí. Vědci se domnívají, že život jako takový odhadem vznikl zhruba před 4000–3800 miliony let. Mají pro to racionální vysvětlení podložené viditelnými důkazy. Jakými jsou například stopy uhlíku v sedimentech na ostrově Akilia v západním Grónsku, starých kolem 3850 milionů let. Uhlík je chemický prvek, který je základním stavebním kamenem všech organických sloučenin, takže i živých organismů.

1.2 Tělo

Lidské tělo je pro mne jedno z nejobdivuhodnějších soustrojí. Fascinuje mne a překvapuje, čeho všeho je schopné, proto se pro mne stalo jedním z inspiračních zdrojů. Myslím si, že neexistuje nic známějšího, nic tajemnějšího, nic co by dokázalo tak udivit svými funkcemi, mechanickými schopnostmi a rozsahem smyslů a také úžasnou schopností porozumět, tak jako lidské tělo. Mám jednu velice zajímavou informaci, jejíž obsah souvisí a odůvodňuje jednu z myšlenek mé práce. Jde o to, že lidské tělo ve skutečnosti ve tmě září,

nicméně světlo, které šíří, je zhruba tisíckrát slabší než to, které mohou postřehnout oči. Záření je způsobeno fosforem. Tento chemický prvek tvoří 1,5 procenta váhy dospělého člověka. Proto jsem povrch těla použila jako plátno, na kterém se odehrává světelná scénérie.

1.3 Povrch lidského těla

Na povrchu lidského těla je sametová vrstva buněk a bílkovin, které nás chrání a brání okolí vstoupit dovnitř. Kůže je naše brnění, topení a místo, kterým vstupuje bolest i rozkoš. Je to největší orgán našeho těla. Na dotek i na pohled je hladká a sametová, ale při bližším pohledu vypadá docela jinak. Pokud ji zvětšíme 600x uvidíme, že většina pokožky na povrchu se skládá z mrtvých buněk. Povrch je rozryt štěrbinami a otvory se spoustou hrbolů a děr. Když se podíváme ještě blíže, uvidíme statisíce bakterií, které obývají každý čtverečný centimetr našeho těla. Kůže je především živá, protože je složená z buněk. S těmito poznatky je úzce spjata má instalace a to především ve zvoleném materiálu a podobě částí díla.

1.4 Vesmír

Podstatnou součástí ovlivňující mou práci je vesmír.

Vesmír také i kosmos je souhrnné označení veškeré hmoty, časoprostoru a energie, který je obsahuje. Již od pradávna se různými názory na svět a jeho vznik zabývaly mýty, různá náboženství a filozofie. V dnešní době se zkoumání vesmíru zabývá astrofyzika, kosmologie a především astronomie.

Vesmír je pro mne nekonečný a záhadný prostor obsahující nespočet galaxií, slunečních soustav, planet, hvězd a fascinujících dějů. V první řadě se zaměřuji na odehrávající se scénérie, jakými jsou různé exploze, velké třesky, barevnost mlhovin, vyhasínání hvězd a celkově samotné přeměny vesmíru.

1.5 Mateřská znaménka - pihy

Tyto většinou malé nenápadné skvrny, mi ukázali hlavní cestu mé tvorby. Jak jsem již několikrát zmínila, přirovnávám je ke hvězdám. Piha nebo také mateřské znaménko, se nahodile objevuje na různých částech lidské kůže. Pihy jsou geneticky dané, množství ovlivňuje sluneční záře. U někoho je to četnější, jiní zas mají minimum mateřských zna-

mének, ale není člověka, jehož kůže by na svém povrchu neměla jedinou pihu. V mém případě se přikláním k jedincům, kteří mají pihami poseté celé tělo.

1.6 Hvězdy

Jak je uvedeno v jedné z předchozích vět, že sluneční záře ovlivňuje počet pih, tak i hvězdy jsou viditelné díky slunečnímu záření. Avšak jde o hvězdy, které v samotném důsledku jsou planetami. Nebýt paprsků této obrovské hvězdy tvořené z hořících plynů, neviděli bychom na noční obloze tyto planetky, které jako laici považujeme za hvězdy. Samotné hvězdy pak na noční obloze vidíme díky termonukleární fúzi vodíku na helium v jádru hvězdy. Hvězda je plynné, zhruba kulovité těleso s vlastním zdrojem viditelného záření. Pohromadě ji drží vlastní gravitace. Většinu viditelné hmoty ve vesmíru tvoří hvězdy.

2 HVĚZDNÉ NEBE

Lidé už od pradávna, byli fascinováni noční oblohou. Noc co noc pozorovali a někteří i studovali temné nebe, na jehož ploše se rozléhají milióny svítících a blikajících světélek v podobě hvězd nebo planet. Dále mohli sledovat přeměnu měsíce, prolet komet, padající hvězdy nebo přírodní úkazy jakými jsou například polární záře. Postupem času a technologií se mohli a nyní i mohou věnovat podrobnějšímu studiu nebe, galaxií i samotného vesmíru.

2.1 Historie - současnost

V následujících odstavcích se budu věnovat historii zakreslování mapování noční oblohy. Jak byli dříve schopni se orientovat a určovat směr podle hvězd nebo podle čeho zakreslovali souhvězdí. Dále se zaměřím na to, jak vypadá studium a pozorování nočního nebe a vesmíru v současnosti. V poslední řadě zjistím, zda se na nějakých uměleckých předmětech či dílech objevovala noční obloha a vše s tímto tématem spojené.

Astronomie česky také hvězdářství je věda, zabývající se jevy za hranicemi zemské atmosféry. Především tedy zkoumáním vesmírných těles, jejich soustav nebo různých dějů ve vesmíru i vesmírem jako celkem. Zaměřila jsem se blíže, na to jak se vyvíjela souhvězdí od první myšlenky spojit hvězdy pro lepší orientaci do různých známých útvarů až do dnešních 88 souhvězdí, která mají svou přesnou definici a vědecké označení.

Z Mezopotámie, Egypta, Babylónie a od Sumerů pochází nejstarší souhvězdí, kolem 5000 př. n. l. Podle hvězd se tehdy orientovali lidé na svých cestách. Jako jediným ukazatelem směru, byla pro námořníky hvězdná obloha, podle které také lidé určovali začátek polních prací, setby nebo sklizně. Hvězdy pro ně znamenali čas i plynoucí dny.

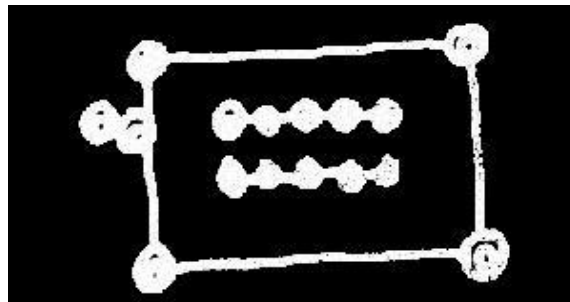
Lidé si je proto pospojovali do obrazců, které umožnili jednoduchý popis hvězdných seskupení. Jednotlivé národy spatřovaly ve stejných shlucích hvězd pokaždé něco jiného, vycházeli ze své fantazie – v souhvězdích se pak objevovaly postavy, věci či zvířata. Dnes používáme z těchto nejstarších souhvězdí 48, která kolem roku 150 popsal řecký astronom Ptolemaios a vytvořil z nich seznam, který se stal základním kamenem pro další vývoj hvězdných map až po současnost. Tato souhvězdí vychází z antických bájí, vystupují v nich postavy řecké mytologie – Zvířata, bohové nebo hrdinové. Mimo pověstných souhvězdí jakými jsou Herkules, Andromeda, Perseus či Orion pochází z antiky.

„Například malé souhvězdí Delfína, k němuž se váže tato báje: antický básník a pěvec Arión byl na cestě ze Sicílie do Koryntu přepaden námořníky, kteří na něm vymáhali peníze, které si vydělal svým uměním. Chtěli ho utopit, aby je neprozradil a Arión je požádal, aby ho nechali naposled zahrát na lyru a zazpívat. Lupiči mu to umožnili a potom ho svrhli do moře, kde ho zachránil jeden z delfínů, kteří se shromáždili přilákáni jeho hrou, a odvezl ho na hřbetě do přístavu. Delfín byl za tento čin umístěn na olohu.“ (www.mujiweb.cz, [online])

Obr. 1 *Souhvězdí Delfína*

Zde je ukázka jak staří Mexikové a Aztékové zakreslili hvězdné seskupení Blíženců. Tvar jim připomínal půdorys hřiště s dvěma řadami hráčů. Měli pro toto souhvězdí vlastní název Hvězdná míčová hra.

Obr. 2 *Souhvězdí Blíženců, Aztékové*

Několik nových souhvězdí bylo přidáváno v průběhu staletí, některá byla rozkouskována na více částí, jiná zanikla. Holanští mořeplavci de Houtman a Keyser v 16. století zavedli 12 souhvězdí na jižní obloze. Další souhvězdí, převážně ze slabých hvězd zakreslil gdaňský astronom Johannes Hevelius. Především Francouz Nicolas Louis de Lacaille zavedl 14 nových souhvězdí pojmenovaných podle uměleckých pomůcek a vědeckých přístrojů. V roce 1930 bylo ustanoveno současných 88 souhvězdí.

V dnešní moderní době plně neustále se vyvíjejících technologií a veškerých vymožeností, je pozorování hvězd mnohem jednodušší. Díky hvězdárnám a různým institucím je detailní studium hvězd a celého vesmíru otevřené široké veřejnosti.

Ať jsou souhvězdí vymyšlena jakýmkoli způsobem, jde vždy o obraz hvězd, který vidíme poblíž sebe. Hvězdy ovšem nemají z fyzikálního stanoviska nic společného. Jsou různě rozmístěny v prostoru, ale my si je při pozorování převádíme do roviny. Hvězdy se také pohybují v odlišných směrech a jsou i jiného stáří. Hlavně pohyb hvězd v prostoru zapříčiní to, že dnešní souhvězdí se za několik tisíc let úplně přemění.

3 NA TÉMA VESMÍR, NEBE A HVĚZDY

V této části se věnuji hledání různých vyobrazení vesmíru, nebe a hvězd. Zaměřuji se i na výtvarná díla inspirována touto tematikou.

3.1 Zvěrokruh

Jako první jsem si zvolila souhvězdí zvěrokruhu, které patří bezesporu mezi nejstarší pojmenovaná souhvězdí. Máme o něm písemnosti již ze staré Mezopotámie a Egypta. První všeobecně známé vyobrazení zvěrokruhu pochází z chrámu bohyně Hathory v Dendehě, v jižním Egyptě. Jde o vyobrazení nebes na stropu Usirovy svatyně. Chrám byl postaven postaven v 1. století př. n. l.

Obr. 3 Zvěrokruh, Chrám bohyně Hathory

3.2 Mozaika

Pro srovnání, jak vypadalo znázornění zvěrokruhu v Egypta, jsem zvolila dílo z času poválečného funkcionalismu. Jedná se o mozaiku se znameními zvěrokruhu. Nachází se v hala Pardubického vlakového nádraží. Autorem této obrovské nástěnné mozaiky je malíř Jaroslav Moravec. (viz. Obrázek č.) V roce 2014 mladý umělec Richard Loskota provedl drobnou intervenci v podobě světelné instalace, která symbolizuje hvězdy. Do mozaiky nainstaloval 12 menších světel, které označují 12 znamení zvěrokruhu. (viz. Foto)

Obr. 4 Zvěrokruh, Jaroslav Moravec, Pardubice

Obr. 5 Zvěrokruh, Richard Loskota

3.3 Vitráž

Další příklad, který souvisí s tématikou vesmíru, nebe či hvězd (pro mne spíše po pocitové stránce), jsem vybrala katedrální vitráž. Vnímám ji jako dílo, které na sebe vždy strhne naši pozornost. Působí na člověka až mystickým dojmem. Donutí nás utichnout a se zatajeným dechem pozorovat velkolepou hru světla, stínu a barev skla. Což v gotice byla jedna z idejí, při vytvoření těchto nádherných zdobných oken. Při vstupu do katedrály je to přímo fascinující podívaná. Tyto pocity ve mne vyvolala horní kaple katedrály Saint Chapelle v Conciergerie v Paříži.

Obr. 6 Saint Chapell, Paříž

4 MAPOVÁNÍ TĚLA

Mapování těla zde uvedu v názorných ukázkách, kterých jsem využila nebo chtěla využít ve své tvorbě. Použila jsem různých technik a zpracování tohoto tématu. Dále představím i tvorbu, z které přímo vychází má bakalářská práce.

4.1 The constellation body

Touto prací to vše začalo. Minulý rok jsme dostali volné téma s názvem 100+1. Ne-směli jsme naše návrhy konzultovat s vedoucím ateliéru a ani s jeho asistentkou. Byl to jiný přístup, ale celkem i vítaný. Nikdo nás neovlivňoval svou ideou a my jsme tím pádem měli naprosto volnou ruku a mohli jsme o své práci přemýšlet posvém.

Nápad, díky kterému vznikla tato práce, jsem měla už nějaký čas schovaný v šuplíku. Jednalo se o spojování pih do různých obrazců-souhvězdí. Téma 100+1 mi dalo impuls, k přemýšlení v jaké podobě by to mělo být. Usnadnily mi to fotografie aktů, které jsme společně s kamarádem vytvořili pro jeho semestrální práci. Jednalo se o jemné nenápadné pojetí, žádné křečovitě polohy, ale přirozené pózy v černobílém provedení s měkkým stínem. Veškeré fotografie působily vyváženě a harmonicky.

Z vyfocených 25 fotografií jsem si jich pro svou práci vybrala 5. Z 5 fotografií jsem ještě vytvořila 2 snímky v detailu. První fotka byla s mou tváří, druhá byl přechod mezi rty a klíční kostí, třetí pak břicho s podbříškem, čtvrtá bylo seskupení pih na břicho, pátá měla motiv zad, šestá byl profil se zády a poslední fotografie byla detail mé nejvýraznější pihy na břicho.

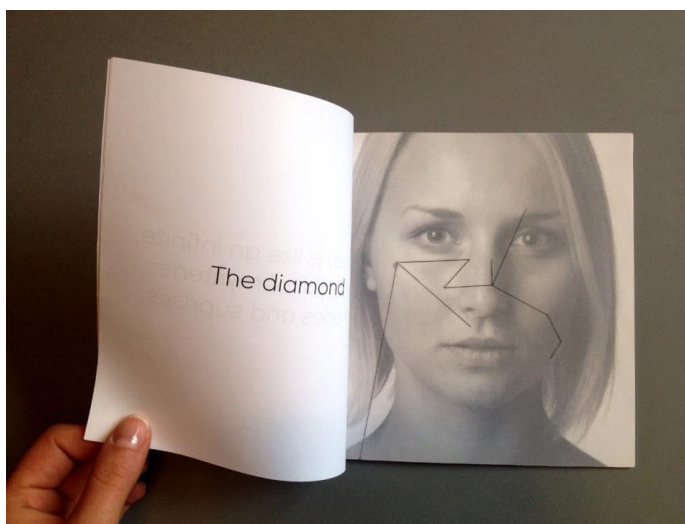
Realizace pak spočívala v tom, že přes fotografii byl pauzovací papír, na kterém jsem pospojovala pihy do obrazců, z kterých vznikala souhvězdí. Motivy pramenily z mé představy, ale i přesto symbolizovaly myšlenku související s vesmírem. A to, že jsme jen kousky hvězdného prachu. Použila jsem názvy, jejichž význam vycházel z nerostů a jejich útvarů, The cube, The stone, The crystal, nebo The rock. Například tvář jsem nazvala The diamond a to nejen z důvodu, že tvar rozmístění pih mi připomínal diamant, ale také i proto, že každá lidská tvář je jedinečná a originální tak jako tento vzácný nerost.

Dále jsem přemýšlela nad tím, jakým způsobem lze rozvinout myšlenku zakreslování souhvězdí. Chtěla jsem nějaký nový moderní způsob, který by charakterizoval dnešní dobu plnou vymožeností, technologií a především automatizací. Kde většinu práce za nás dělá sestavený stroj-robot s naprogramovaným systémem. Tím jsem se dostala až k tomu, že za

pomocí mého kamaráda jsme sestavili program, který automaticky vygeneroval souhvězdí. Obrazec-souhvězdí bylo vytvořeno na základě vložených bodů rozmístěných stejně jako pihy. Tyto body se pak do nekonečna spojovali, pomocí tenkých čar.

Vypracovaná souhvězdí jsem seskupila a vytvořila z nich katalog s lepenou vazbou v černobílém provedení. Katalog má tvrdší desky a na hlavní obálce je název *The constellation body* a přes plochu jsou rozmístěné body-tečky, představující všechny pihy použité v souhvězdích. Na druhé straně pevnějších desek katalogu jsou všechny tyto body pospojovány do jednoho souhvězdí. Obsah je rozdělen do tří částí, v té první jsem si vyzkoušela zakreslování souhvězdí tak jako to dříve dělali astronomové a mořeplavci. V té druhé jsem pak zakreslování převedla do 21. století. A třetí část tvořilo souhvězdí, spojené 100 čar a jednu pihu. Po otevření na první straně je uvedeno mé jméno, na druhé pak nápis: „*The body is like an infinite universe full of mysteries, discoveries and surprises.*“ Souhvězdí pak začínají na jedné straně názvem v angličtině, další list pak tvoří pauzovací papír se zakresleným souhvězdím podle mých představ, druhý list je z obou stran potištěný mou fotografií, na jedné straně listu je pak fotografie zrcadlená. Poslední list je také z pauzovacího papíru, ale se souhvězdím, který vytvořil počítačový program. Konečné stránky jsou tvořeny z výše zmíněné souhvězdí propojeného 100 čar a fotografií detailu pihy.

Ke katalogu je i video se 4 fotografiemi a automatickým zakreslováním souhvězdí.

Obr. 7 *The diamond*

4.2 Body space

Je dílo navazující na *The constellation body*. Idea zůstává stále stejná, zakreslovat souhvězdí a mapovat tělo. Zde jsem se snažila o vytvoření reálného předmětu. Základem mé předchozí práce bylo tělo, proto jsem tento artefakt zvolila jako hlavní část tvořící můj objekt. Tato práce představovala určitou intimitu, pracující s mým tělem.

Jak jsem již zmínila, chtěla jsem, aby se tělo stalo klíčovým bodem. Tudíž jsem přemýšlela o tom, jakou by mělo mít podobu a co by mělo představovat. Nad tělem jsem tedy začala uvažovat, jako nad abstraktní vesmírnou krajinou, na jejímž povrchu se odehrává, myšlenka konceptu.

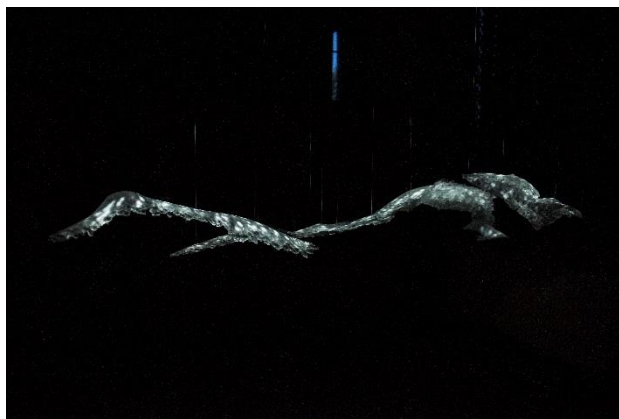
Realizace začala tím, že jsem ze sádry udělala odlitek mého těla. Zvolená poloha byla s prohnutou hrudí, rozpaženýma rukama a pokrčenou levou nohou. Otisk byl spíše torzem. Patřila tam, hrut' s kousky paží, břicho s podbříškem a část levé nohy končící pod kolenem a půlka pravého stehna. Ve formě jsem zakreslila tyto jednotlivé úseky, které jsem zamýšlela vytvořit. Poté jsem na označená místa nasypala skleněnou drť křišťálového skla a dala tavit. Tělo jsem rozfázovala, poněvadž jsem nechtěla, aby bylo znatelné hned na první pohled. Sklo v podobě střepů jsem zvolila, pro dosažení křehkosti vyjadřující jemnost a tenkou, citlivou vrstvu lidské kůže.

Po tavně jsem, jednotlivé části, hladkou stranou vzhůru, zavěsila pomocí vlasců ke stropu na kari síť. Umístila jsem je do takové výšky, aby z dálky vypadali jako krajina a při bližším zkoumání bychom zjistili, že se v krajině ukrývá lidské tělo a také abychom mohli sledovat vytvořenou animaci.

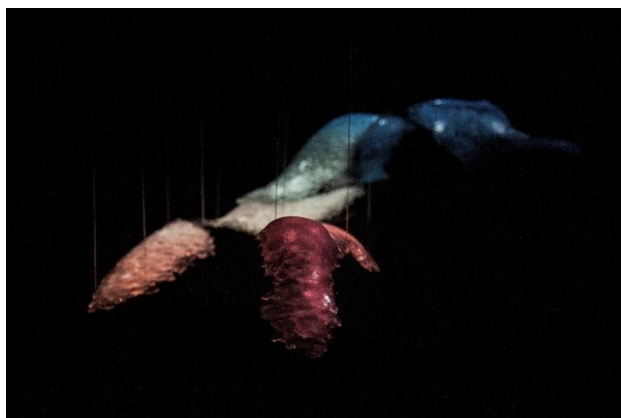
Abych gradovala předchozí práci. Napadla mě myšlenka s projekcí. Konkrétně pak přímo s mappingem na těchto částech těla. Jelikož nejsem tak šikovná ohledně počítačových programů, především těch na animaci, požádala jsem tedy o pomoc svého kamaráda. Seznámila jsem ho se svou ideou. Pro můj nápad se nadchl a společně jsme vytvořili animaci, kterou jsme promítali přímo na zmapované části.

Vytvořený mapping vycházel z přeměny vesmíru, vyhasínání hvězd, hvězdných prachů a spojení hvězd do jednoho souhvězdí, ve kterém jsem vycházela z přeměny vesmíru, vyhasínání hvězd, hvězdných prachů a zakreslení velkého souhvězdí, které je vytvořeno na základě rozmístění pih na mém těle.

Celá instalace byla ve tmě. Navodila tím dojem, že se nacházíme ve vesmíru a pozorujeme jakousi krajinu. Projekce začala množícími se hvězdami a jejich postupným vyhasínáním při přeměně barev vesmírných mlhovin. Poté zůstaly na povrchu jen hvězdy znázorňující píhy na mém těle. Konečnou částí byla linka, které spojila body-hvězdy do jednoho souhvězdí.

Obr. 8 *Body space*

Obr. 9 *Body space1*

Obr. 10 *Body space*

5 REŠERŠE

V této části bakalářské práce se věnuji autorům, jejichž tvorba je pro mě inspirující. Představím zde i umělce, kteří se zabývali nebo zabývají stejnou tematikou. Z českých autorů je to Zdeněk Lhotský, Eva Kmentová a Dagmar Šubrtová. Ze zahraničních například Mihoko Ogaki, Carlo Bernardini a Xavier Poultney.

5.1 Zdeněk Lhotský

S tímto člověkem jsem měla to potěšení se osobně seznámit a pracovat v jeho studiu na Pelechově u Železného Brodu. Beru ho jako člověka, který si jde za svým a nic ho nezastaví. Krom toho, že je plný energie, nových nápadů a je velice přátelský, tak je především významnou osobností ve světovém sklářství. Díky němu a jeho dílně, zrealizovala své práce řada umělců napříč celým světem, například Karen LaMonte a její křišťálové šaty, či Peter Bremers se svými objekty a v neposlední řadě Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová. Jeho tvorba se zaměřuje na sklářský design, tavenou skleněnou plastiku, malované a pískované sklo, grafiky, kresby, ale také i na kovové plastiky nebo dokonce na realizace do architektury. Také se věnuje vývoji nových technologií. V poslední době mne zaujala technika VITRUCCELL tvořící ve skle jedinečnou strukturu připomínající buněčnou stavbu či včelí plástve. Z. Lhotský touto technikou vytváří nádherné masivní tavené mísy.

„Unikátní plástvová struktura VITRUCCELLu umožňuje vzájemnou souhru formy a světla, v níž se úspěšně pojí kontrastující kvalita precizního provedení a fascinace materiálem.

VITRUCCELL představuje novou metodu tavení skla ve formě, která integruje tradiční postupy s moderními technologiemi. Splňuje tak nároky nejen designových a architektonických projektů, ale také originálních uměleckých vizí.“ (www.lhotsky.cz,[online])

Obr. 11 Vitrucell, Zdeněk Lhotský

5.2 Eva Kmentová

Byla českou sochařkou a členkou skupiny Trasa. Během svého života tvořila realistické portréty a postavy. Především mne inspirovala odlitky ze sádry, v kterých zanechávala stopy lidského těla. Do sádrové hmoty otiskuje vlastní stopy, ruce, prsty a rty. Z abstraktních krajin se vytvářejí krajiny lidského těla, z odlitků rukou skládá asambláže. Na konec otiskne svou postavu ve skrčené poloze, vzniká dílo *Lidské vejce* (1968). Následuje práce *Opuštěný prostor* (1968) znázorňující mužskou postavu s rozepjatýma rukama.

Obr. 12 Lidské vejce, Eva Kmentová

5.3 Dagmar Šubrtová

Narodila se Duchově na severu a absolvovala střední sklářskou školu v Kamenickém Šenově. V roce 2000 dostudovala Ateliér veškerého sochařství Kurta Gebauera, kde od roku 2004 působila jako asistentka. V roce 2000 se stala kurátorkou Galerie Makráč, kde působí dodnes.

Dílo s názvem *Severní obloha* prezentuje sérii objektů, inspirovaných hvězdným nebem, vesmírem a krystalizací. V této instalaci jsou zahrnuty objekty *Hvězdné nebe v jeskyni* (samet, výšivka), *Sky in cave* (ruční výšivka, samet, dřevo) a *Plášť Panny Marie Křtinské* (ruční výšivka, dřevo)

Obr. 13 *Sky in cave*, Dagmar Šubrtová

5.4 Mihoko Ogaki

Je japonskou umělkyní pracující s množstvím různých uměleckých forem, od kreslení až po instalace. Svou tvorbou mne velice fascinuje a inspiruje. Za posledních několik let svou práci značně soustředí kolem lidského těla, mystiky, hvězd a našeho vnímání z nich. Dále se zabývá myšlenkami života, smrti a znovuzrození. Kromě toho, že její díla mají silnou koncepční myšlenku, jsou úchvatná a diváka si získají v okamžiku.

5.4.1 Milky Ways

Je krásnou sochařskou instalací přesně zachycující co nám opravdu dává život, to co je ukryto v nás. V této práci se Ogaki snaží o vyjití na povrch vnitřního já s cílem odhalit emoce. Sochy vyjadřují tento stav pomocí světla a materiálů, které je odrážejí. Název série výstižně zachycuje podstatu myšlenky. Ogaki ve skutečnosti vytváří shluk světla, osobní Mléčnou dráhu, která nápadně uzavírá vnitřní život těla, který ji vydává. Instalace je tvořena ze soch v polohách mrtvých lidí nebo na pokraji smrti. Sochy mají v sobě schovaná LED světla prostupující vyvrtanými dírkami. Pronikající světlo promítá hvězdné nebo mléčnou dráhu.

Obr. 14 *Milky Way, Breath 01, installation view*

Obr. 15 *Milky Way, Breath 01, no light*

5.4.2 Star Tales

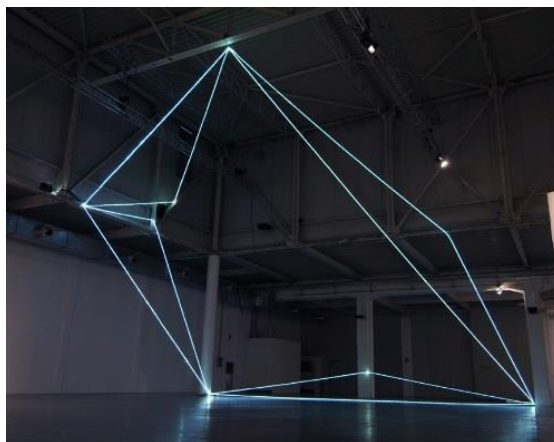
Tímto konceptem navazuje na Mikly Way. Jedná se o příběhy hvězd-vesmíru, opět propojené s lidským tělem. Instalace tvoří objekty a sérii až éterických kreseb.

Obr. 16 *Star Tales*

5.5 Carlo Bernardini

Carlo Bernardini je italský umělec využívající světlo jako primárního prvku ve svých pracích. Zabývá se Light artem, který je mi velmi blízký. Všeobecně obdivuji a inspirují mě umělci pracující s tímto médiem. Bernardini zkoumá linku, světlo, stín, propojení mezi nimi a to co je vidět, neviditelné anebo iluzivní. Bernardini vytváří instalace, které představují architektonicky smýšlející části světla, nehmotné, ale viditelné, které kompletně mění funkci a strukturu reality. Jsou umístěny v různých prostorách. V Bernardiniho pracech je světlo vedeno pomocí optického vlákna, vytváří tím v prostoru úžasné efektní geometrické tvary.

Obr. 17 *Světelná instalace, Carlo Bernardini*

5.6 Xavier Poutney

Jako posledního umělce jsem si vybrala Xaviera Poutneyho. Je to britský sochař a fotograf, který ve svém díle zpracovává vztah kulturních či rituálních artefaktů s vědou a technologiemi. Z jeho tvorby jsem si vybrala práci s názvem Pomíjivé objekty. Jedná se o práci vycházející z mapování vesmíru s pomocí nových technologií. Poutney ve svém díle vychází z astronomického výzkumu The Sloan Digital Sky Survey (SDSS) se základnou v Novém Mexiku. Jde o detailní trojrozměrné digitální mapování objektů viditelných na noční obloze severní polokoule. Poutney vytvořil sérii fotografií a soch, které sledují porozumění vesmírné reality od představ indiánů až po současnost.

Jedna z plastik je vytvořena hliníkové desky, která je součástí přístrojů používaných pro digitální mapování. Má spoustu malých otvorů, kterými vedou optická vlákna korespondující s objekty na noční obloze. Konečným výsledkem je prostorová mapa.

Obr. 18 Instalace, Xavier Poutney

„Sedíme na Zemi a díváme se na hvězdy. Zkoušíme je spočítat, spojujeme je čárami, rozdělujeme je do skupin. Jako bychom se mohli přiblížit věcem, které nás přesahují, tím, že je změříme, použijeme nejprogresivnější vědecké metody, abychom je uchopili. A přesto si na druhé straně nemůžeme odeprít vytváření všech těch horoskopů a mytologií, jako bychom se nemohli smířit s tím, že ty zářící předměty na obloze jsou jen fyzickými entitami, které v laboratorním prostředí ztrácejí svůj šarm.“ (www.meetfactory.cz, [online])

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 VLASTNÍPROSTOR

Z prvu jsem si ujasnila, že chci, aby má bakalářská práce vycházela z předchozích prací a pokračovala ve stejné myšlence pracovat s tělem a propojování znamének do souhvězdí. Přemýšlela jsem o různých podobách. Na konec jsem se rozhodla pro větší instalaci, která bude tvořena z několika částí a bude mít svůj vlastní sestavený prostor, místnost či objekt, který bude zatemněný, aby navodil atmosféru temného vesmíru. A veškeré objekty na sebe budou navazovat. Navrhovala jsem tedy různé podoby, jak by instalace mohla vypadat.

6.1 Krasohled

Hledala jsem další rozměr, který by oživil a přetransformoval základní podobu souhvězdí. Při zamyšlení se nad tím, jak vlastně pozorujeme oblohu my obyčejní lidé a jak astronomové, došlo mi, že astronomové používají speciální dalekohledy či vesmírné teleskopy. Tyto dalekohledy mi svou podstatou pozorování a trochu i tvarem připomínají krasohledy. Při pohledu do krasohledu jsme udiveni, jak pár zrcadel a malé barevné střípky skla dokáží vytvořit něco tak fascinujícího. Tento pocit pak zažívám při podrobnějším pozorování vesmíru, kde se nám, krom detailnějších obrazců hvězd, ukazují barevné mlhoviny nebo krajiny planet a nejsou to jen tečky na noční obloze.

Proto jsem do své instalace jako hlavní bod chtěla, zahrnout veliký dominantní krasohled. Ten by v sobě ukrýval malované střepy z plochého skla s motivem mého těla a liniemi spojující pihy do souhvězdí. A jak bychom při otáčení krasohledem přesypávali střepy, tak by se nám pomocí zrcadel tvořila nová souhvězdí. Krasohled měl být veliký do jednoho metru.

6.2 Souhvězdí

Další část instalace, měly být paprsky laserů, které by uvnitř prostoru vytvářely souhvězdí. Výchozí body pro lasery měly tvořit pihy znázorněné po vnějších stranách prostoru.

6.3 Vnější stěny

Jak jsem již zmínila, na vnějších stěnách prostoru objektu by měly být zakreslené pihy v podobě různě velikých teček a tvarů vycházející z reálných pih na mém těle. Částí těla, na kterých se pihy nacházejí, měla být hrůť.

6.4 Obrazy

Další prvek instalace by tvořily dva světelné obrazy s námětem fotografie již uvedené hrudi. Vytvořila jsem tedy několik podob fotografií. Chtěla jsem tělo vyjádřit v abstraktní podobě. Při focení jsme přes světla vyzkoušeli použití několika kovových filtrů, které na mém těle vytvářely různé mapy, dělíci mne na několik částí nebo obrazce ohraničující místa s výskytem pih. Na konec jsem se rozhodla pro použití fotografií bez světelných stínů, ale trochu jsem upravila jejich barevnost ve photoshopu abych docílila vyjádření abstrakce a navození dojmu, že se koukáme na vesmírnou krajinu. Obrazy měli být vytvořeny z plochého skla. Námět pak pomocí sítotiskové metody. Pro dosažení světelnosti měly být obrazy součástí stěny, díky tomu by přes obrazy pronikalo světlo z vnějšku. Druhá možnost byla podsvícení led pásky.

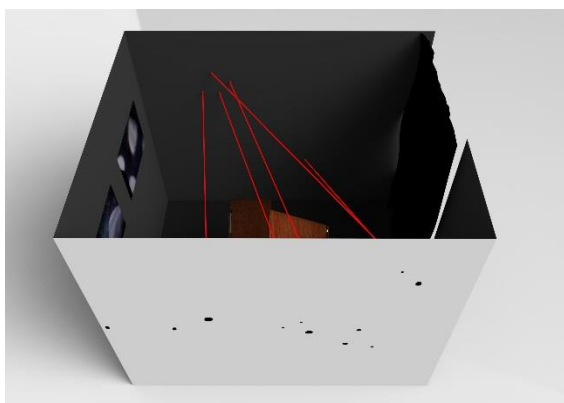
Obr. 19 *Upravená fotografie*

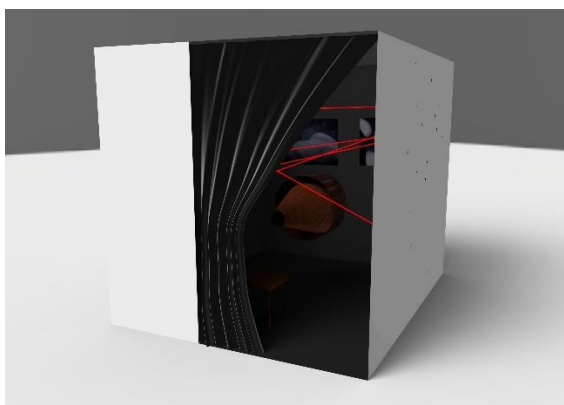
Obr. 20 *Upravená fotografie*

6.5 Model

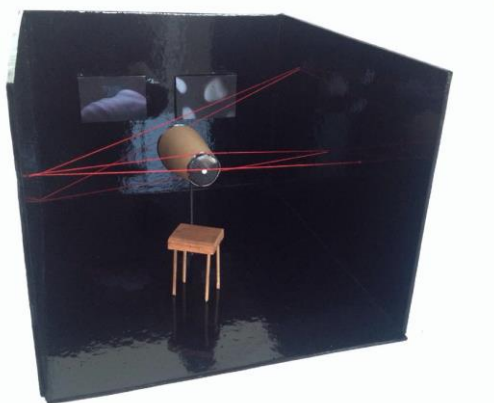
Celá instalace tedy měla být tvořena z vlastního prostoru, kde by se jak na jeho povrchu, tak především uvnitř odehrával, celý koncept mé bakalářské práce. Stěny by byly ze sádrokartonu, vnější ponechané bílé, na bočních stěnách by se objevil motiv pih. Přes černou oponu by se vcházelo do temného prostoru představujícího mé tělo ze zevnitř, takový můj vlastní vesmír. Stěny by byly černé. Z bočních stěn bychom uviděli vycházející paprsky laseru tvořících souhvězdí. Naproti nám by byly umístěny dva světelné obrazy a uprostřed by tomu dominoval zavěšený krasohled, s kterým bychom si mohli otáčet a tvořit tím nahodilá souhvězdí. Pro představu jsem měla instalaci jako 3D model v počítačové podobě a i reálný model.

Obr. 21 3D model instalace

Obr. 22 3D model instalace

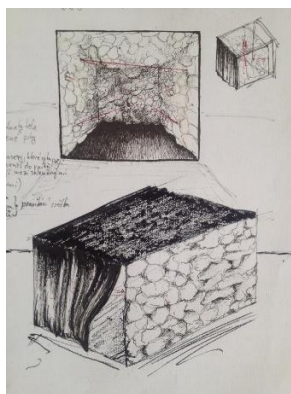
Obr. 23 Instalace, reálný model

6.6 Skicování

Po od prezentování mé vizualizaci, my bylo řečeno, že ve své práci mám až moc aspektů, které přímo říkají o čem má práce je. Nasměřovali mne tím k práci méně čitelné, jejíž podoba by divákovi dala vlastní prostor pro představivost. Proto jsem se začala, více soustředit na možnosti vytvoření souhvězdí v prostoru.

Stále jsem razila vizi, že chci pro svou práci sestavit samostatný prostor. Skici vypo- vídaly o tom, že by má práce měla být až megalomanská. Navrhovala jsem objekty o rozměrech 3m na délku, 2,5m na šířku a 2m na výšku. Kombinovala jsem sádkarton s utaveným sklem nebo jsem chtěla, aby úplně celý prostor byl ze skla.

Zmíněné utavené části, by dohromady měly představovat výřez lidské kůže pod mikroskopem, kde můžeme spatřit, že kůže je na povrchu složena z šupinek. Navrhovala jsem tedy tvary, do kterých bych mohla poskládat tyto utavené části. Podoba tvarů vycházela z různých poloh siluet těla až po úplně abstraktní tvary. Mezi těmito částmi pak měly být lasery vytvářející souhvězdí.

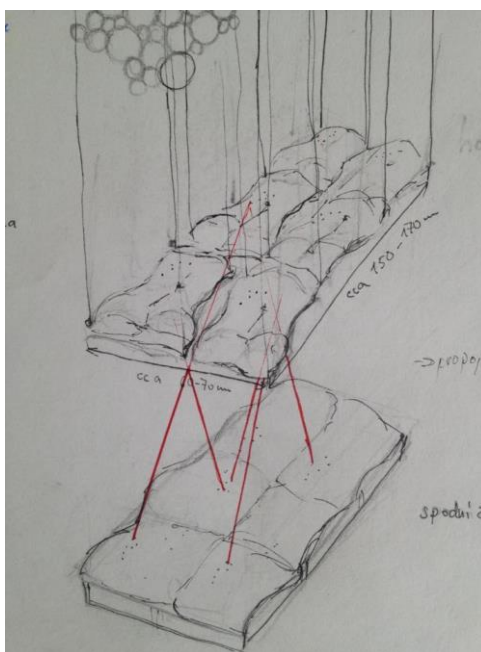

Obr. 24 Návrh instalace

7 FINÁLNÍ PODOBA

Postupem navrhování tak megalomanského prostoru, jsem zjistila, že je to časově, ale i finančně velice náročné. Proto jsem se ve svých skicách uskromnila. Ale stále jsem se držela konceptu, těla, vesmíru a souhvězdí.

Navrhla jsem tedy objekt skládající se ze dvou skleněných částí představujících výřez lidské kůže, skládaný z jednotlivých dílů, které vycházejí z reálné stavby povrchu kůže, kterou tvoří takzvané šupinky. Šupinkám jsem dala podobu mého trupu. Horní část objektu je tvořena z 6 dílů, které představují opakující se motiv hrudi, spodní část je také tvořena z 6 dílů, ale opakuje se zde motiv zad. Těmto dílům jsem dala podobu hrudi a zad, abych znázornila ležící postavu pozorující hvězdy. Přičemž horní část také představuje nebe, na které hledíme. Části jsou od sebe rozděleny. Vytvořený prostor mezi nimi znázorňuje lidské nitro, které v sobě ukrývá souhvězdí.

Obr. 25 Návrh instalace finální podoby

Aby vznikly autentické části hrudi a zad, musela jsem vytvořit sádrové odlitky. Jako první se odlévala hrud' a pak následovali záda. S odléváním mi museli pomoci, protože není možné, aby člověk odléval sám sebe. Postup byl následující.

Tělo jsem si potřela dostatečně velkou vrstvou oleje, aby se forma dala lehce a hlavně bezbolestně sejmout z mého těla. Dostatečně namazaná jsem si lehla na stůl v sád-

rovací místnosti, zaujala jsem polohu při pozorování hvězd. Maruška s Jirkou mezitím namíchali směs skládající se z vody a v poměru 1:1 ze sádry a sklářského písku. Při správné konzistenci směsi, kterou bych přirovnala k palačinkovému těstu, mi začali polévat hrud'. Postupně tato hmota tuhla a vytvořila na mne první vrstvu. Po druhé vrstvě následovalo pletivo, jehož funkce byla zpevnit formu, aby se následně při tavení nerozpadla. Na pletivo se dala poslední třetí vrstva. Když tato vrstva ztuhla, tak ze mne tento krunýř sejmuli. Akce se opakovala ještě 5x a pak následovalo 6 odlití zad.

Obr. 26 Odlévání

Obr. 27 Odlitek – forma, hrud'

Jako materiál pro horní část jsem si zvolila sklo ve formě střepů a kuliček o různých průměrech. Zvolila jsem tento materiál pro jeho následnou utavenou strukturu připomínající povrch lidské kůže pod mikroskopem, která je tvořena z buněk.

Obr. 28 *Stavené sklo*

7.1 Výřez kůže

U spodní části jsem zkoušela použít různé materiály, jako jsou fólie nebo plastové desky nebo Kapa desky. Provedla jsem nějaké zkoušky s plastovými deskami, na které jsem nalepila zrcadlovou fólii, pro dosažení odrazu projekce odehrávající se na horní části. Pomocí horkovzdušné pistole jsem desky nahřívala a tvarovala do požadované podoby. Výsledek nebyl dle očekávání, proto jsem se také rozhodla pro použití skla.

Obr. 29 *Nahýbané Kapa a plastové desky, zrcadlová folie*

Dostatečně vyschlé formy s naloženým sklem se vložili do tavící pece. Nastavila se

tavící křivka vhodná pro zvolené sklo a jeho objem. Pro zachování struktury skla se teplota nesměla dostat nad pod deformace.

7.2 Souhvězdí

Jako první mne napadlo vytvoření souhvězdí pomocí laserů, vycházejících ze spodní části. Další materiál, který se mi jevil, jako celkem použitelný byl vlasec. Vyzkoušela jsem tedy dvě varianty, které teoreticky měli vést světlo. První byl pokus s opískovaným vlascem, ale nedopadl dobře. Světlo se dostalo do prvních pár centimetrů a zbytek byl pohlcen tmou. Jako další jsem použila vlasec, který jsem namočila ve fosforeskující barvě, nechala oschnout a nasvítit. Ve tmě jsem pak vyzkoušela jeho svit. Vlasec sice ve tmě zářil, ale ne požadovanou intenzitou, po chvíli jsem ani nedokázala určit kde je. Poslední konzultovanou možností, bylo bílé vlákno, které by bylo vidět pomocí UV světla. Protože tato varianta by byla velice finančně náročná, rozhodla jsem se tedy pro prvotní nápad a to využití laserů.

7.3 Mapping

Nezbytnou součástí je vytvořená projekce. Tato projekce se nazývá mappingem. Je to z toho důvodů, že máte vytvořenou animaci promítající se na konkrétním určeném místě objektu, věci nebo budovy. Viděla jsem i mapping vytvořený na stromech, rostlinách a dokonce i na zvířatech. V mém případě je to na horní části instalace, která zároveň představuje výřez lidské kůže a oblohy či vesmíru.

Ve svém mappingu jsem použila struktury povrchu lidské kůže, buněk, ale i různé přeměny vesmíru.

ZAVĚR

V mé bakalářské práci jsem se zabývala vesmírem, hvězdami, souhvězdími, ale také lidským tělem. Veškeré poznatky a nové informace, jsem zužitkovala v teoretické části. Získané zkušenosti mi pomáhaly v navrhování, použití materiálu a při samotné realizaci mé práce. Díky bakalářské práci jsem se dozvěděla spousty nových poznatků, nejen informačních, ale také praktických. Občas nastávaly chvíle krize. Přemýšlela jsem nad tím, co vlastně dělám a zda to má nějaký smysl. Na konec se černé myšlenky rozplynuly a já se opět vrhla do realizace.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] text BODANIS, David. 2000. Tajemství lidského těla: čtyřicet hodin v tajemném světě našeho těla a vědomí. Praha: Knižní klub, 166 s. ISBN 80-242-0348-0.
- [2] RIGUTTI, Adriana. 2006. Ilustrovaný atlas anatomie. 1. vyd. Praha: Sun, 239 s. ISBN 80-737-1142-7.
- [3] VIGUÉ, Jordi a Emilio MARTÍN ORTE. 2005. Atlas lidského těla. 1. vyd. Překlad Marek Plánička, Jan Kohout. Dobruška: Rebo Productions, 164 s. ISBN 80-723-4408-0.
- [4] ZRZAVÝ, Jan, David STORCH a Stanislav MIHULKA. 2004. Jak se dělá evoluce: od sobeckého genu k rozmanitosti života. Vyd. 1. V Praze: Paseka, 289 s. Fénix (Paseka). ISBN 80-718-5578-2.
- [5] DUŠEK, Jiří, Zdeněk POKORNÝ a Jiří GRYGAR. 2001. Náš vesmír. Vyd. 2. Praha: Aventinum, 256 s. ISBN 80-715-1179-X.
- [6] KLECZEK, Josip. 1998. Vesmír a člověk. Vyd. 1. Praha: Academia, 203 s., [16] s. barev. obr. příl. ISBN 80-200-0649-4.
- [7] AVENI, Anthony F. 2004. Schody ke hvězdám: astronomie dávných civilizací. 1. vyd. v českém jazyce. Překlad Jakub Rozehnal, Michaela Tichá. Praha: Argo, 271 s. Aliter (Argo: Dokořán). ISBN 80-720-3568-1.
- [8] BÜSCHER, Barbara. 2011. Umění a nová média. Vydání první. Brno: Masarykova Univerzita, 188 pages. ISBN 80-210-5639-8.
- [9] VONDRUŠKA, Vlastimil. 2002. Sklářství. 1. vyd. Praha: Grada, 273 s. ISBN 80-247-0261-4.
- [10] MILLER, Judith, Frankie LEIBE, Mark HILL a Graham RAE. 2005. Sklo 20. století. 1. vyd. Bratislava: Noxi, 240 s. Průvodce pro sběratele. ISBN 80-891-7921-5.
- [11] RICKE, Helmut a Susanne K FRANTZ. 2005. Czech glass, 1945-1980: design in an age of adversity. Stuttgart: Arnoldsche, 448 p. ISBN 38-979-0217-6.
- [12] LUCIE-SMITH, Edward. Art today: současné světové umění. 1. české vyd. Praha: Slovart, 1996. ISBN 80-85871-97-1.

SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

<http://www.astro.cz/>

<http://www.galerie-ltm.cz/>

<http://www.lhotsky.cz/>

<http://www.udu2.ff.cuni.cz/>

<http://www.dagmarsubrtova.cz/>

<http://www.visualnews.com/>

<http://www.mihoko-ogaki.com/>

<http://www.lightart-biennale.com/>

<http://www.meetfactory.cz/>

<http://www.designmagazin.cz/>

<http://www.designvid.cz/>

<http://www.artlist.cz/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 <i>Souhvězdí Delfína</i>	16
Obr. 2 <i>Souhvězdí Blíženců, Aztékové</i>	16
Obr. 3 <i>Zvěrokruh, Chrám bohyně Hathory</i>	18
Obr. 4 <i>Zvěrokruh, Jaroslav Moravec, Pardubice</i>	19
Obr. 5 <i>Zvěrokruh, Richard Loskota</i>	19
Obr. 6 <i>Saint Chapell, Paříž</i>	19
Obr. 7 <i>The diamond</i>	21
Obr. 8 <i>Body space</i>	23
Obr. 9 <i>Body space I</i>	23
Obr. 10 <i>Body space</i>	23
Obr. 11 <i>VitruCELL, Zdeněk Lhotský</i>	24
Obr. 12 <i>Lindské vejce, Eva Kmentová</i>	25
Obr. 13 <i>Sky in cave, Dagmar Šubrtová</i>	26
Obr. 14 <i>Milky Way, Breath 01, installation view</i>	27
Obr. 15 <i>Milky Way, Breath 01, no light</i>	27
Obr. 16 <i>Star Tales</i>	28
Obr. 17 <i>Světelná instalace, Carlo Bernarni</i>	28
Obr. 18 <i>Instalace, Xavier Poutney</i>	29
Obr. 19 <i>Upravená fotografie</i>	32
Obr. 20 <i>Upravená fotografie</i>	32
Obr. 21 <i>3D model instalace</i>	33
Obr. 22 <i>3D model instalace</i>	33
Obr. 23 <i>Instalace, reálný model</i>	34
Obr. 24 <i>Návrh instalace</i>	34
Obr. 25 <i>Návrh instalace finální podoby</i>	35
Obr. 26 <i>Odlévání</i>	36
Obr. 27 <i>Odlitek – forma, hrud'</i>	36
Obr. 28 <i>Stavené sklo</i>	37
Obr. 29 <i>Nahýbané Kapa a plastové desky, zrcadlová folie</i>	37

SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ

Obr. 1 Souhvězdí Delfína, <http://mujweb.cz/elize/SOUHVEZDI.HTML>

Obr. 2 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <https://aztli.files.wordpress.com/2010/03/gemini-nahuatl2.jpg>

Obr. 3 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: http://www.orloj.eu/img/kalendarium/suhvezdi/obr.4_Dendera.jpg

Obr. 4 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://expo58.blogspot.cz/2012/12/pardubicky-zverokruh.html>

Obr. 5 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.offcity.cz/richard-loskot-cas-je-ve-hvezdach/>

Obr. 6 [online]. [cit. 2015-05-13]. © Dostupné z: <http://en.parismuseumpass.com/musee-sainte-chapelle-43.htm>

Obr. 7 – 10 Archiv autora

Obr. 11 [online]. [cit. 2015-05-13]. © Dostupné z: <http://lhotsky.cz/>

Obr. 12 Archiv autora

Obr. 13 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://4.bp.blogspot.com/-adLF7JR6FY/VRuWqyN9-UI/AAAAAAAAAfc/i2mvD8SOxu8/s1600/022.jpg>

Obr. 14 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: http://www.mihoko-ogaki.com/work_mw_16.html

Obr. 15 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: http://www.mihoko-ogaki.com/work_mw_16.html

Obr. 16 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: http://www.mihoko-ogaki.com/work_mw_16.html

Obr. 17 [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.fubiz.net/?s=Carlo+Bernardini&type=posts>

Obr. 18 [online]. [cit. 2015-05-14]. Dostupné z: <http://www.meetfactory.cz/en/program/detail/xavier-poultney-uk-pomijive-objekty>

Obr. 19 – 29 Archiv autora

SEZNAM PŘÍLOH

Seznam použité literatury

Seznam použitých internetových zdrojů

Seznam obrázků

Seznam zdrojů obrázků